1003 (2021-2022) – Nr. 2
ingediend op 3 januari 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Stephanie D'Hose en Filip Brusselmans

over het ontwerp van decreet

tot invoering van een waarborg
bij inkomende bruiklenen
voor tijdelijke tentoonstellingen

Documenten in het dossier:
1003 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: CUL

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:
Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Slootmans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Jeremie Vaneeckhout;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:
Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaike De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Björn Rzoska, Tine Van den Brande;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:
Tom De Meester.

INHOUD

I. Algemene bespreking 4
1. Toelichting 4
1.1. Basiskeuzes 4
1.2. Aard van de dekking 5
1.3. Andere aspecten 5
2. Vragen en opmerkingen uit de commissie 6
2.1. Cathy Coudyser 6
2.2. Stephanie D'Hose 7
2.3. Filip Brusselmans 7
2.4. Karin Brouwers 8
2.5. Katia Segers 10
2.6. Elisabeth Meuleman 11
3. Antwoordenronde 11
4. Aanvullende opmerking 13
II. Artikelsgewijze bespreking en stemming 13
III. Eindstemming 14
Gebruikte afkortingen 15
Tekst aangenomen door de commissie 16

Op donderdag 16 december 2021 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet houdende de invoering van een waarborg bij inkomende bruiklenen voor tijdelijke tentoonstellingen.

(Deze commissievergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

Minister-president Jan Jambon legt uit dat het voorliggende ontwerp van decreet ook bekend staat als het ontwerp van Indemniteitsdecreet. Er is al heel lang sprake van de invoering van een dergelijk decreet. De wenselijkheid wordt reeds lang met enige regelmaat aangekaart door de erfgoedsector. In diverse beleidsbrieven hebben vorige ministers van Cultuur aangegeven dat een dergelijk decreet zeer wenselijk zou zijn.

De minister-president is dan ook blij dat hij in samenwerking met minister van Financiën en Begroting Matthias Diependaele een evenwichtig ontwerp van decreet heeft kunnen opstellen. Het komt tegemoet aan de noden van de sector, respecteert de rol van verzekeringsmaatschappijen bij het dekken van schaderisico's van inkomende bruiklenen en zorgt ervoor dat het risico gedeeld wordt tussen de overheid en de commerciële verzekeringssector.

De spreker wijst erop dat het ontwerp van decreet een uitvoerige memorie van toelichting bevat. Vandaag gaat hij in op de basiskeuzes.

1.1. Basiskeuzes

1.1.1. Gemengde regeling

De regering heeft geopteerd voor een gemengde regeling die het schaderisico verdeelt tussen de Vlaamse overheid en de verzekeraar. De Vlaamse overheid neemt het eerste risico op zich tot 50 procent van de totale waardes van de inkomende bruiklenen. De resterende 50 procent van het risico wordt gedragen door een verzekeraar. Door die keuze kan het museum dat de tentoonstelling organiseert onder andere een belangrijke besparing realiseren op de verzekeringspremies, terwijl de Vlaamse overheid ook weer niet het volledige risico hoeft te dragen.

Om de risico's voor de Vlaamse overheid te beperken en begrotingstechnisch beheersbaar te houden, bepaalt het ontwerp van decreet tevens dat het totale risico dat de Vlaamse overheid krachtens de indemniteitsregeling op zich mag nemen, op elk moment in de tijd beperkt moet blijven tot 600 miljoen euro. Omwille van de risicobeperking heeft de regering besloten om openluchttentoonstellingen uit te sluiten van de indemniteitsregeling. De bovengrens van 600 miljoen euro laat toe om jaarlijks drie of vier grote tentoonstellingen een beroep te laten doen op de indemniteitsregeling.

Als voorbeeld om de concrete draagwijdte van het ontwerp van decreet te schetsen verwijst de minister-president naar de grootste Jan van Eycktentoonstelling in de geschiedenis, in 2021 in het MSK Gent. Helaas is de tentoonstellingstijd om gekende redenen ingekort, vermeldt hij terzijde. De totale verzekerde waarde aan bruiklenen voor deze tentoonstelling beliep 920 miljoen euro. Vertaald naar het voorliggende ontwerp van decreet zou de Vlaamse overheid voor deze tentoonstelling 276 miljoen euro aan garanties hebben toegekend. De minister-president duidt die berekening als volgt. De 60 procent van de waarde van de bruiklenen die maximaal onder de indemniteit kan vallen, zou zijn neergekomen op 552 miljoen

euro, waarvan de Vlaamse overheid dan de helft garandeert en de commerciële verzekeraar de andere helft. De helft van 552 miljoen euro is 276 miljoen euro.

1.1.2. Grote tentoonstellingen mogelijk maken

De minister-president motiveert de keuze om de indemniteitsregeling te focussen op grote internationale tentoonstellingen in Vlaanderen vanuit de overweging dat voor dit type tentoonstellingen indemniteit een reëel verschil meebrengt in de haalbaarheid en betaalbaarheid van belangrijke internationale bruiklenen.

1.1.3. Grotere collectiebeherende erfgoedinstellingen

Een volgende keuze is die voor grote collectiebeherende erfgoedinstellingen. De regering heeft voor deze instellingen gekozen omdat deze musea de voorbije jaren in Vlaanderen tentoonstellingen met internationale uitstraling hebben georganiseerd. Ze hebben ervaring met de veiligheid en beveiliging van grotere tentoonstellingen waarvan de bruiklenen een hoge financiële waarde hebben. Ze beschikken bovendien over tentoonstellingsruimtes die kunnen beantwoorden aan de onverkort strenge eisen die bruikleengevers stellen voor het in bruikleen geven van belangrijke werken.

1.2. Aard van de dekking

Het voorliggende ontwerp van decreet dekt zowel de restaureerbare schade en de opgelopen minwaardes, als het gehele of gedeeltelijke verlies van het kunstwerk. Zoals in de buurlanden dekt de voorgestelde indemniteitsregeling alle standaardrisico's. De uitgesloten risico's staan in artikel 8 van het ontwerp van decreet. Het gaat om dezelfde uitsluitingen als bij de commerciële verzekeraars.

De staatswaarborg geldt van nagel tot nagel: vanaf het moment dat het kunstwerk op zijn normale plek bij de bruikleengever wordt weggehaald tot op het moment dat het kunstwerk opnieuw bij de bruikleengever op zijn vaste plaats werd gebracht. Voor schilderijen is dit dus vanaf het moment dat het schilderij bij de bruikleengever van de muur wordt afgehaakt tot op het moment dat het er terug wordt opgehangen. Vandaar de terminologie, hoewel er wellicht wel meer bij komt kijken dan een nageltje in de muur kloppen, oppert de minister-president.

1.3. Andere aspecten

Bij de behandeling van de aanvragen tot toekenning van indemniteit geldt het principe 'first come, first serve'. Er gebeurt geen onderlinge afweging tussen de ingediende, ontvankelijke aanvragen. Enkel de datumtoetsing van de aanvraag, de inhoudelijke toetsing van het project en de toetsing aan de decretale grensbedragen worden uitgevoerd. Deze bepaling geldt ook als een stimulus voor instellingen om tijdig hun aanvragen in te dienen.

Om de risico's voor de Vlaamse overheid te beperken en begrotingstechnisch beheersbaar te houden, legt het decreet twee grensbedragen vast:
– het risico waaraan de Vlaamse overheid blootstaat, mag op geen enkel moment in de tijd meer dan 600 miljoen euro bedragen;
– op jaarbasis mag in totaal voor een maximum van 1,2 miljard euro aan waarborgen worden verleend.

Het bedrag van 600 miljoen euro is dus de optelsom van de indemniteitsregeling voor alle op een bepaald moment lopende tentoonstellingen, verduidelijkt de spreker.

De Vlaamse Regering streeft ernaar om in het najaar van 2022 de eerste indemniteitsgaranties toe te kennen voor tentoonstellingen.

Tot slot wijst de minister-president erop dat de bewoordingen in het Indemniteitsdecreet in overeenstemming zullen moeten blijven met de formuleringen in het nieuwe Cultureelerfgoeddecreet (*Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 953/4).

2. Vragen en opmerkingen uit de commissie

2.1. Cathy Coudyser

Cathy Coudyser dankt ministers Diependaele en Jambon om gevolg te geven aan deze langdurige bekommernis van de cultureelerfgoedsector. Verschillende regeringen hebben de tanden stukgebeten op het dossier. Mede dankzij hun inspanningen ligt dit mooie ontwerp van decreet nu voor. Het zal de museumsector de nodige zuurstof geven. Exposities met bruiklenen impliceren hoge kosten voor de bruikleen zelf, het transport en de verzekeringen. Door de gedeeltelijke overheidswaarborg worden alvast de verzekeringskosten gedrukt. Het zal ruimte creëren voor een betere beveiliging en klimatologische omstandigheden, of gewoon voor meer bruiklenen van cultureel en artistiek hoogstaande expositiestukken. Dit alles maakt het voor de Vlaamse musea beter mogelijk om in ons land tentoonstellingen met een internationale uitstraling te organiseren.

Een onrechtstreekse baat komt voort uit de uitbreiding van de professionele contacten van onze musea en een versterkte aanwezigheid in het internationale netwerk van bruikleengevers. Zo scherpen de Vlaamse musea op het internationale toneel hun profiel aan. De interessante tentoonstellingen zullen meer Vlaamse en buitenlandse bezoekers naar onze musea lokken, zodat Vlaanderen zichzelf en zijn kunststeden als rijk erfgoedgebied op de culturele en toeristische kaart kan zetten, met economische return als extra voordeel.

Het ontwerp van decreet is tot stand gekomen in overleg met de museumsector en de verzekeringssector. Heel wat onderzoek en de aanbevelingen daaruit liggen mee aan de basis. Ook de indemniteitssystemen van andere Europese landen hebben als inspiratie gediend. Dat alles vindt Cathy Coudyser welomschreven terug in de memorie van toelichting.

Het gaat hier om een gemengde staatswaarborg. Dit houdt in dat de overheid het eerste risico dekt tot 50 procent. De andere 50 procent moet de begunstigde bij een commerciële verzekeraar laten verzekeren. Tentoonstellingen met een totale waarde aan inkomende bruiklenen van meer dan 50 miljoen euro komen in aanmerking voor de indemniteitsregeling. Het kan gaan om cultureelerfgoedinstellingen, collectiebeherende instellingen, landelijke ingedeelde universiteitsbibliotheken en archieven.

Per begrotingsjaar wordt de federale overheid gemachtigd om voor een maximumtotaal van 1,2 miljard euro dergelijke waarborgen te verlenen.

De adviezen bij het ontwerp van decreet geven blijk van de appreciatie voor het initiatief. Wel heeft de SARC opgemerkt dat de indemniteitsregeling maar voor een beperkt aantal instellingen mogelijk zal zijn, en vraagt hij hoe het dan zit met de kleinere tentoonstellingen. Cathy Coudyser gaat ervan uit dat het antwoord van minister-president Jambon ter zake duidelijk was. Vooral de landelijke musea beschikken over de nodige expertise voor dit type tentoonstellingen, wat trouwens niets afdoet van de verdiensten van kleinschaligere musea. Er waren nu eenmaal keuzes nodig, en er is een begroting te bewaken. Het commissielid gaat ervan uit dat het systeem goed in elkaar zit, al zal de praktijk uiteindelijk de deugdzaamheid

moeten bewijzen. Vandaar het voornemen om het systeem op te volgen, te evalueren en waar nodig bij te sturen.

Zowel de SARC als de Topstukkenraad hebben in hun advies de vrees meegegeven dat de nogal hoge drempel van 50 miljoen euro interne Vlaamse bruiklenen kan benadelen ten gunste van een – mogelijk zelfs minder relevante – internationale bruikleen. Beide adviezen breken een lans voor shared liability. Cathy Coudyser beschouwt het als een aandachtspunt voor de verdere evaluaties en opvolging. Ze hoopt dat na de publicatie van het decreet en zijn uitvoeringsbesluit al in 2022 de eerste bruiklenen zullen gewaarborgd raken op basis van deze indemniteitsregeling. Naast de heropening van het KMSKA zijn er nog interessante tentoonstellingen in voorbereiding. Cathy Coudyser kijkt ernaar uit.

2.2. Stephanie D'Hose

Stephanie D'Hose herinnert eraan dat de commissie nog maar op 9 december het ontwerp van een nieuw Cultureelerfgoeddecreet heeft goedgekeurd. Als 2022 voor de museumsector een belangrijk jaar wordt, dan verwijst het commissielid daarvoor ook naar het voorliggende ontwerp van decreet. De opstellers hadden een tentoonstelling als die over Jan van Eyck in het achterhoofd. De verzekeringskosten van de Van Eycktentoonstelling waren zeer aanzienlijk. De expo was goed verzekerd, en gelukkig maar, gezien de problemen waar de coronacrisis haar voor geplaatst heeft. Die ervaring heeft de nood aan een decreet als het voorliggende aangetoond. Stephanie D'Hose is er dan ook erg tevreden mee.

Zoals Cathy Coudyser al heeft vermeld, hebben verschillende ministers van Cultuur de tanden stukgebeten op dit dossier. Toen ze kabinetsadviseur van gewezen minister van Cultuur Sven Gatz was, heeft het dossier Stephanie D'Hose ook met een persoonlijke frustratie opgezadeld, wat haar vandaag opgelucht maakt met het voorliggende ontwerp van decreet. In het verleden zijn ook commerciële alternatieven onderzocht, waaronder de stockverzekering. De musea zagen geen graten in een dergelijke tijdelijke tussenoplossing, die echter niet levensvatbaar is gebleken. Geen enkele verzekeringsmaatschappij heeft immers op de aanbesteding geboden. Na deze return to sender was indemniteit of staatswaarborg de meest aangewezen oplossing.

In Europa hebben indemniteitssystemen intussen al een enorme besparing op verzekeringspremies opgeleverd, met daartegenover maar heel beperkte schadevergoedingen. De Vlaamse erfgoedspelers gaan heel voorzichtig met hun bruiklenen om. Essentieel is wel om erover te waken dat ze dat blijven doen.

Het commissielid heeft nog enkele veelal technische vragen. Hoe wordt de indemniteitsregeling begrotingstechnisch vertaald?

Indemniteit kent drie varianten: volledige overheidsdekking, verzekering vanaf een bepaald bedrag en verzekering tot een bepaald bedrag. Waarom heeft de Vlaamse overheid precies de voorliggende optie gekozen? Is dit gebeurd op basis van een studie die de pro's en contra's in kaart heeft gebracht?

Zijn er tentoonstellingen denkbaar die nooit in aanmerking zouden komen voor een indemniteitsregeling? Geldt dat bijvoorbeeld voor openluchttentoonstellingen of kunstwerken met een al te grote waarde?

2.3. Filip Brusselmans

Filip Brusselmans deelt mee dat het Vlaams Belang het principe van het ontwerp van decreet goedkeurt, al was het maar omdat het een grote steun kan betekenen voor de sector terwijl het, althans hopelijk, de overheid en de belastingbetaler wei-

nig zal kosten. Het kan Vlaanderen meer aantrek en internationaal aanzien opleveren. Naast financieel zal het de musea ook qua bezoekersaantallen ten goede komen.

Met bepaalde aspecten heeft het Vlaams Belang het dan weer moeilijk. De omvang van het eigen risico is wellicht een zaak voor de uitvoeringsbesluiten. Dat eigen risico moet echter hoog genoeg blijven om genoeg verantwoordelijkheidszin te garanderen.

Ten tweede treedt het commissielid de Topstukkenraad en de Vlaamse Kunstcollectie bij waar ze opmerken dat bruiklenen uit Vlaamse erfgoedinstellingen zouden moeten meetellen voor de drempelwaarde van 50 miljoen euro. Het risico zou inderdaad zijn dat met de huidige regeling net minder Vlaamse kunst wordt geëxposeerd, wat niet de bedoeling mag zijn van Vlaams beleid. Uit de reactie van de minister-president leidt Filip Brusselmans af dat amenderen in die zin geen optie is, aangezien het ontwerp van decreet dat evenwicht wel degelijk in rekening zou brengen. Voor het Vlaams Belang is het dan toch een reden voor onthouding, kondigt de spreker aan.

2.4. Karin Brouwers

Karin Brouwers deelt de tevredenheid van de CD&V-fractie mee over het feit dat in het Vlaams Parlement eindelijk een decretale indemniteitsregeling ter bespreking voorligt. De eerste stappen naar een dergelijke regeling kwamen er al onder het ministerschap van Joke Schauvliege. Toen heeft de bankencrisis er een stokje voor gestoken, aangezien de Vlaamse Regering zich toen – terecht – borg heeft gesteld voor de hele financiële sector. Het was geen uitgelezen moment voor nog een extra borgstelling.

Het Departement CJSM heeft in de daaropvolgende periode de problematiek goed in kaart gebracht met een conceptnota en een bevraging van de sector. Een proefproject heeft interessante bevindingen opgeleverd die hun weerslag hebben gekregen in het voorliggende ontwerp van decreet, waarvan de omstandige memorie van toelichting een boeiend en gedetailleerd inzicht oplevert in het internationale gebruik van verschillende indemniteitssystemen.

Tevreden is CD&V ook met de adviesopdracht die het ontwerp van decreet toekent aan de Topstukkenraad. De raad kan op die manier helpen beoordelen of een tentoonstelling die de waarborgregeling aanvraagt, aan de voorwaarden voor indemniteit voldoet.

In zijn advies bij het voorliggende ontwerp van decreet formuleert de Topstukkenraad wel bedenkingen bij de drempelwaarde van 50 miljoen euro. Met name heeft de raad er kritiek op dat bruiklenen uit Vlaamse erfgoedinstellingen niet meetellen om deze drempel te bereiken. Het zou het aantal tentoonstellingen dat voor de waarborg in aanmerking komt, sterk kunnen beperken. Daarnaast vreest de raad dat hierdoor minder relevante buitenlandse bruiklenen in de tentoonstelling kunnen terechtkomen, ten koste van die uit de eigen erfgoedinstellingen, om toch maar de drempelwaarde te halen. De Vlaamse Kunstcollectie heeft gelijkaardige bezorgdheden geformuleerd.

De Topstukkenraad stelt bijgevolg voor om de bruiklenen uit Vlaamse erfgoedinstellingen wel degelijk mee te rekenen in functie van de drempelwaarde. In de repliek op de adviezen schrijft de minister-president dat hij hierop niet ingaat, aangezien de minimumdrempel van 50 miljoen euro het evenwicht houdt tussen:
– de wens om met de indemniteitsregeling het organiseren van grote tentoonstellingen in Vlaanderen mogelijk te blijven maken;

– de wens om deze drempel haalbaar te houden voor middelgrote tentoonstellingen.

Hij stelt dat het niet-meetellen van bruiklenen uit Vlaamse instellingen middelgrote tentoonstellingen niet voor een onneembare drempel zou plaatsen. Karin Brouwers wil die stelling wel aanvaarden, maar polst naar de bereidheid van de minister-president om dit aspect de komende jaren te monitoren, opdat de drempelwaarde eventueel later aangepast kan worden aan de reële noden van de sector.

Op pagina 15 van de memorie van toelichting leest het commissielid dat het beoogde uitgangspunt drie of vier tentoonstellingen per jaar is. Tijdelijke tentoonstellingen die de drempel niet halen, blijven helemaal op de verzekeringsmarkt aangewezen. De minister-president meldt het voornemen van de Vlaamse Regering om na te gaan of voor deze kleinere tentoonstellingen met een pooling van verzekeringen een betekenisvolle besparing gerealiseerd kan worden op de verzekeringskosten. Karin Brouwers vraagt of dit onderzoek dan uitgaat van een soort groepsaankopen.

Het ontwerp van decreet voorziet enkel voor tijdelijke tentoonstellingen in een staatswaarborg. De Topstukkenraad vraagt echter aandacht hebben voor langdurige bruiklenen, aangezien ook die bijdragen tot de internationale uitstraling van Vlaanderen en een economische return kunnen hebben. Daarom suggereert de raad om op termijn de indemniteitsregeling ook mogelijk te maken voor langdurige bruikleenovereenkomsten. Hij stelt voor dat het onderzoek dat Universiteit Antwerpen in opdracht van het Departement CJM verricht naar de samenwerkingsmogelijkheden tussen publieke en private erfgoedactoren, hiervoor aandacht zal hebben. Op die suggestie is de minister-president niet ingegaan in zijn repliek. Hoe kijkt hij ertegenaan?

Onderlinge bruiklenen tussen organisaties uit het Cultureelerfgoeddecreet worden voorlopig uitgesloten van de waarborgregeling. De sectorraad Kunsten en Erfgoed van de SARC stelt voor om in deze context shared liability actief aan te moedigen, bijvoorbeeld via de eigen instellingen. Het vergt extra energie om actoren over de streep te trekken. Ook in dit verband polst het commissielid naar het standpunt van de minister-president, net als naar zijn bereidheid om de voortrekkersrol te spelen in de overeenkomsten tussen de eigen instellingen van de Vlaamse Gemeenschap en de nieuwe Cultureelerfgoedinstellingen.

De organisator van een tentoonstelling die voor indemniteit aanvaard wordt, zal een kleine toetredingsvergoeding betalen. Daarmee legt de overheid een reserve aan voor de vergoeding van kleinere schadegevallen die zich voordoen aan bruiklenen onder indemniteit. De Topstukkenraad adviseert om deze toetredingsvergoeding zo laag mogelijk te houden. Hij wijst op de zeer beperkte schadevergoedingen die de voorbije jaren uitbetaald zijn voor bruiklenen. Karin Brouwers peilt bij de minister-president aan welke bedragen deze denkt met betrekking tot de toetredingsvergoeding en het franchisebedrag. Wie zal ze vastleggen?

Voorts suggereert de Topstukkenraad een aanvulling bij artikel 9, vijfde lid, van het ontwerp van decreet. Deze zou de mogelijke verlengingen van de dekkingen van de waarborgregeling ook coronaproof moeten maken. In de huidige regeling moet een verlenging van de waarborg wegens een verlengde bruikleen minstens twee maanden op voorhand aangevraagd worden. De coronacrisis heeft echter uitzonderlijke omstandigheden teweeggebracht zoals pandemiemaatregelen, gesloten luchthavens, instabiliteit in landen van herkomst enzovoort. Ook op die suggestie heeft de minister-president geen antwoord geformuleerd. Karin Brouwers zou graag weten waarom. Is het huidige ontwerp van decreet al pandemiebestendig genoeg?

De SARC vraagt aandacht voor de administratieve opvolging en continuïteit binnen het departement in de decreetsuitvoering. De begeleiding door het Departement

CJM is van groot belang gezien de hoge techniciteit van de materie, waarvoor niet alle erfgoedorganisaties de knowhow in huis zullen hebben. Zo wordt ook tijdverlies vermeden bij de totstandkoming van de dossiers. Is het departement zich bewust van die opdracht?

De Topstukkenraad wijst op de nood aan een inloopperiode. Het zal volgens hem enige tijd vergen om het vertrouwen van de potentiële, internationale bruikleengevers in de regeling te winnen. De raad acht dit vertrouwen essentieel en wijst op het belang van een goede communicatie om het op te bouwen. De minister-president heeft ook Buitenlandse Zaken onder zijn bevoegdheden. Hoe wil hij tegemoetkomen aan deze terechte bekommernis? In welke communicatie voorziet hij?

De CD&V-fractie waardeert dat dit ontwerp van decreet ongeveer tegelijk met het ontwerp van het nieuwe Cultureelerfgoeddecreet (*Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 953/1) ter bespreking voorligt in het parlement. Maar juist daardoor vreest Karin Brouwers een legistiek probleem. Het voorliggende ontwerp van decreet verwijst nog naar artikelen uit het huidige Cultureelerfgoeddecreet, dat weldra zal worden vervangen door een nieuw. Al op 21 december 2021 staat de plenaire behandeling geagendeerd. Karin Brouwers gaat ervan uit dat het voorliggende ontwerp van decreet pas later door het Vlaams Parlement kan worden goedgekeurd. Het gevolg zou zijn dat de verwijzingen in het voorliggende ontwerp van decreet niet meer kloppen.

Karin Brouwers vraagt de commissie dan ook om de stemming in de commissie uit te stellen in afwachting van amendementen, of om bij een eventuele goedkeuring in de commissievergadering van vandaag een en ander recht te zetten met amendementen in de plenaire vergadering. In dat laatste geval rekent ze er wel op dat de andere Vlaamse volksvertegenwoordigers de gelegenheid niet aangrijpen voor procedurele trucjes.

De Vlaamse Regering zal de datum van de inwerkingtreding bepalen wat het voorliggende ontwerp van decreet betreft. Mogelijk zullen die termijnen niet sporen met de nieuwe beleidsperiode voor de cultureelerfgoedsector. Zou dat geen gemiste kans zijn? Kan de minister-president een idee van de timing geven? Organisaties zouden met de nieuwe mogelijkheden rekening moeten kunnen houden wanneer ze hun beleidsplannen en programmaties voor de komende jaren opstellen.

Tot slot kondigt Karin Brouwers aan dat CD&V het ontwerp van decreet met veel overtuiging zal goedkeuren, en al uitkijkt naar de uitvoering. Ze herhaalt wel haar uitdrukkelijke vraag om goed te monitoren en waar nodig eventueel decretaal bij te sturen.

2.5. Katia Segers

Katia Segers heeft ervaren dat bij de musea al lang een sterke vraag leeft naar een Indemniteitsdecreet. Ook in de vorige legislaturen waren er al initiatieven in die richting. Vooruit zal het ontwerp van decreet dan ook goedkeuren.

De SARC en de Topstukkenraad hebben wel vragen geformuleerd. De vorige sprekers hebben ze al naar voren gebracht. De SARC heeft wel aangegeven blij te zijn met het voorliggende ontwerp van decreet. Op sommige opmerkingen van de Topstukkenraad heeft de minister-president niet geantwoord in de memorie van toelichting, noch in de mondelinge toelichting bij de aanvang van de commissiebespreking. Katia Segers dringt erop aan dat hij dat alsnog zou doen.

Net als de SARC en Karin Brouwers verwacht Katia Segers legistieke problemen door de verwijzingen naar een decreet dat nog in de loop van de behandeling van het voorliggende ontwerp van decreet zal worden gewijzigd. Het voorliggende

ontwerp behoeft minstens voor de plenaire behandeling nog amendering, hoewel Katia Segers zou verkiezen dat dit nog in de commissiebehandeling gebeurt. Met het oog op het heel essentiële vertrouwen van de buitenlandse bruikleengevers moet Vlaanderen geloofwaardig zijn en dus garanderen dat een goedgekeurd Indemniteitsdecreet niet vatbaar is voor vernietiging.

Inhoudelijk merkt Vooruit op dat een drempel van 50 miljoen euro en een zelf te verzekeren bedrag van 50 procent erg hoog uitvallen. Zo zal slechts een heel beperkt aantal tentoonstellingen in aanmerking komen en zullen kleine tentoonstellingen helemaal geen beroep kunnen doen op indemniteit. De fractie steunt het SARC-pleidooi voor een uitbreiding.

De Topstukkenraad wijst op de behoefte aan een inloopperiode om het vertrouwen te winnen van internationale bruikleengevers. Vooruit vraagt daarom om de communicatie goed te verzorgen. Ook vindt Katia Segers het cruciaal dat de minister-president op de vele gerichte vragen van de adviesverstrekkers bij het ontwerp van decreet antwoordt.

2.6. Elisabeth Meuleman

Commissievoorzitter *Elisabeth Meuleman* deelt mee dat een ontwerp van decreet op het moment van de stemming alleen kan verwijzen naar een decreet dat op dat moment van toepassing is. Er zijn twee mogelijkheden om het in overeenstemming te brengen met een decreet dat op dit moment nog niet in werking is getreden: amendementen bij de plenaire behandeling of een uitstel van de stemming in de commissie.

3. Antwoordenronde

Minister-president *Jan Jambon* stelt voor om de stemming over het ontwerp van decreet al in dezelfde commissievergadering te laten gebeuren. Hij zal ervoor zorgen dat de nodige amendementen klaarliggen voor de plenaire behandeling, om het ontwerp van decreet technisch op punt te stellen na de inwerkingtreding van het nieuwe Cultureelerfgoeddecreet. Inhoudelijk zal dit niets veranderen aan het voorliggende ontwerp van decreet.

Zo snel mogelijk na de goedkeuring van het ontwerp van decreet zal de minister-president het uitvoeringsbesluit voorleggen aan de Vlaamse Regering. Zoals hij in zijn inleiding al heeft gezegd, wil hij de regeling toepasbaar maken in het najaar van 2022.

Stephanie D'Hose polste naar de begrotingstechnische vertaling. In de opmaak van de uitgavenbegroting voor 2022 wordt al 1,2 miljard euro gereserveerd voor de indemniteitsregeling, dus het maximumbedrag dat de Vlaamse Regering kan dekken. Ook in de komende begrotingsjaren zal die bepaling nodig zijn.

Nogal wat leden hebben vragen bij de keuze voor een gemengd systeem met een 50/50-verhouding, in plaats van een overheidsdekking voor de volle 100 procent. Het voordeel van het gemengde systeem is dat de overheid op die manier kan meegenieten van de expertise van de verzekeringssector op het vlak van risicoschatting. Die expertise hoeft de Vlaamse overheid dan niet zelf op te bouwen. Ten tweede maakt deze optie meer tentoonstellingen met indemniteit mogelijk, zowel gelijktijdig als over het jaar gespreid. Zo niet is de 1,2 miljard euro sneller gereserveerd. De kans op schade is klein, maar een calamiteit kan de uit te keren bedragen enorm doen oplopen. Vandaar dat de minister-president een gedeeld risico prefereert.

Een vraag die hiermee verband houdt, betreft de keuze voor het eerste risico veeleer dan voor het residentiële risico. Dat is nu eenmaal de beste keuze voor een indemniteitsregeling, antwoordt de minister-president, aangezien het catastroferisico best niet wordt geschraagd door de overheid, dus met belastinggeld. Die opdracht komt veeleer de privéverzekeringsmarkt toe. De premie voor catastrofedekking is daar overigens veel lager dan die voor de dekking van het inclusieve eerste risico. Het gedeelte dat Vlaanderen voor zijn rekening neemt, leidt net tot de hoogste premie. Hierover is de regering in de voorbereiding van het ontwerp van decreet te rade gegaan bij Vanbreda Risk & Benefits. Deze verzekeraar heeft in maart 2021 de prognose gedaan dat de premievoet met 40 procent zakt wanneer indemniteit het eerste risico afdekt.

De keuze om 50 procent van het schaderisico onder de indemniteit te nemen maakt het voor middelgrote tentoonstellingen mogelijk een relevante besparing te realiseren op de verzekeringskosten. Voor een tentoonstelling met 30 miljoen euro aan bruikleen onder indemniteit bedraagt de premiebesparing 6600 euro.

Stephanie D'Hose polste naar de uitsluitingen van de regeling. De minister-president herhaalt zijn aankondiging dat de indemniteitsregeling niet van toepassing zal zijn op openluchttentoonstellingen. De overige beperkingen zijn gelieerd aan de maximumdekking van 600 miljoen euro simultaan en 1,2 miljard euro op jaarbasis.

Onder andere Filip Brusselmans had vragen bij het niet-meetellen van objecten uit de Vlaamse instellingen om de drempel van 50 miljoen euro te berekenen. De focus van de regeling betreft net objecten die niet in andere Vlaamse musea worden tentoongesteld. Voor de onderlinge bruikleen tussen Vlaamse musea geldt al de regeling van shared liability. Die maakt het de musea mogelijk om in onderling overleg hun verzekeringskosten te drukken door het risico te delen tussen de bruikleengever en -nemer. Zoals Karin Brouwers heeft gevraagd, zal de minister-president er inderdaad voor zorgen dat deze regel goed wordt gestimuleerd bij de Vlaamse instellingen.

Ook over de hoogte van de drempel zelf waren er vragen. De indemniteitsregeling heeft tot doel om in Vlaanderen grotere tentoonstellingen met een internationale uitstraling mogelijk te maken of te houden. Daarnaast moet ze de groeidynamiek van middelgrote tentoonstellingen versterken. In de periode 2008-2013 zijn negen tentoonstellingen georganiseerd met een waarde van meer dan 50 miljoen euro aan bruiklenen. In de periode 2015-2020 ging het om acht dergelijke tentoonstellingen. De invoering van de indemniteitsregeling zal waarschijnlijk meer tentoonstellingen opleveren die ervoor in aanmerking komen, veronderstelt de minister-president.

Hij zal laten nagaan welke uitkomst pooling kan bieden voor tentoonstellingen die niet voor de indemniteitsregeling in aanmerking komen. Hij bevestigt dat pooling vergelijkbaar is met groepsaankopen.

Waarom geen indemniteit voor langdurige bruiklenen, wil Karin Brouwers weten. De minister-president verwijst naar de doelstelling van het voorliggende ontwerp van decreet om tijdelijke tentoonstellingen mogelijk te maken. Vandaar de verzekering van nagel tot nagel. De maximumduur van een tijdelijke bruikleen is een jaar. De focus op de gevraagde manier verruimen zou voor gevolg kunnen hebben dat een langdurige bruikleen voor een lange periode een beslag legt op een aanzienlijk deel van de 1,2 miljard euro. Zoiets zou een impact hebben op de beoogde tentoonstellingsdynamiek. Vandaar de uitdrukkelijke keuze voor tentoonstellingen en niet voor langdurige bruiklenen.

Hetzelfde commissielid polste ook naar de toetredingsvergoeding en de franchise. Die zullen worden vastgelegd in het uitvoeringsbesluit. De minister-president

bevestigt dat de toetredingsvergoeding de opbouw van een beperkte middelenreserve beoogt, die kan worden aangewend voor de vergoeding van kleinere schade die de bruiklenen onder indemniteit hebben opgelopen, voor zover die boven de franchise uitkomt. De hoogte van de bedragen zal worden bepaald met het oog een evenwichtige toepassing van responsabilisering, solidariteit tussen musea en rendement van de indemniteitsregeling.

Op de vraag over de impact van corona op exposities antwoordt de minister-president dat het ontwerp van decreet ruim genoeg is geformuleerd om pandemiebestendig zijn. Indien een pandemie problemen veroorzaakt, zal de Vlaamse Regering hoe dan ook ingrijpen met ontwerpen van decreet en besluiten.

Het Departement CJM zal inderdaad de initiatiefnemers die het gebruik van de regeling overwegen, van de nodige begeleiding voorzien, zeker wanneer ze dit voor het eerst doen.

De minister-president erkent het belang van de communicatie over de regeling. De Vlaamse Regering zal een Engelstalige toelichting bezorgen aan alle landelijke musea. Ze kunnen die dan gebruiken in hun communicatie aan potentiële buitenlandse bruikleengevers. Het departement zal de regeling communiceren aan haar rechtstreekse contacten binnen de EU.

Ten slotte stelt de minister-president het najaar van 2022 als tijdstip van de inwerkintreding voorop.

4. Aanvullende opmerking

Karin Brouwers rekent erop dat de hierboven vermelde communicatie niet beperkt blijft tot de EU alleen, aangezien bijvoorbeeld ook het Verenigd Koninkrijk over heel belangrijke stukken beschikt.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot en met 15

Artikel 1 tot en met 15 worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 16

Minister-president *Jan Jambon* wijst op een fout in de memorie van toelichting. Op pagina 38 moet in de toelichting bij artikel 16 in de laatste zin van de laatste alinea "artikel 16" staan in plaats van "artikel 17, §2".

Dit commissieverslag geldt als rechtzetting.

Ten tweede stelt de minister-president de volgende technische correctie voor:

"In artikel 16, tweede lid, het woord "inzake" vervangen door het woord "betreffende".".

De correcte naam van het verdrag waarnaar wordt verwezen, is immers: "Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie".

De commissie stemt eenparig in met de technische correctie.

Het aldus technisch gecorrigeerde artikel 16 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 17

Artikel 17 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 18

De minister-president wijst op een fout in de memorie van toelichting. Op pagina 39, in de laatste zin van de laatste alinea van de toelichting bij artikel 18, moet de verwijzing er een naar "paragraaf 6" zijn en niet naar "paragraaf 5".

Dit commissieverslag geldt als rechtzetting.

Artikel 18 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 19

Artikel 19 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Stephanie D'HOSE
Filip BRUSSELMANS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

CJM	Cultuur, Jeugd en Media
CJSM	Cultuur, Jeugd, Sport en Media (beleidsdomein van de Vlaamse overheid)
KMSKA	Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen
MSK Gent	Museum voor Schone Kunsten Gent
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (= Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media)

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet wordt aangehaald als: het Indemniteitsdecreet van [...].

Dit decreet regelt de toekenning van waarborgen voor het eerste risico op schade, geheel of gedeeltelijk verlies van inkomende bruiklenen voor tijdelijke tentoonstellingen.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:
1° cultuurgoederen: de goederen van betekenis voor de paleontologie, de archeologie, de prehistorie, de geschiedenis, de cultuurgeschiedenis, de literatuur, de kunsten of de wetenschappen;
2° organisatie: de organisator of medeorganisator van een tijdelijke tentoonstelling met inkomende bruiklenen conform de bepalingen van dit decreet;
3° tentoonstelling: een tijdelijke tentoonstelling met cultuurgoederen voor een initiële duur van maximaal één jaar;
4° waarborg: een waarborg die de Vlaamse Gemeenschap verleent voor het eerste risico op schade, volledig of gedeeltelijk verlies van inkomende bruiklenen voor tijdelijke tentoonstellingen.

Hoofdstuk 2. De waarborg

Art. 4. De volgende organisaties kunnen een aanvraag indienen tot waarborgstelling door de Vlaamse Gemeenschap voor inkomende bruiklenen voor tentoonstellingen:
1° collectiebeherende cultureelerfgoedorganisaties die aangewezen zijn als cultureelerfgoedinstellingen met toepassing van artikel 17 van het Cultureelerfgoeddecreet van 24 februari 2017;
2° collectiebeherende cultureelerfgoedorganisaties die met een kwaliteitslabel ingedeeld zijn bij het landelijke niveau met toepassing van artikel 24 van het voormelde decreet;
3° universiteitsarchieven en universiteitsbibliotheken met een kwaliteitslabel met toepassing van artikel 7 van het voormelde decreet.

Art. 5. Een organisatie komt in aanmerking voor een waarborg als al de volgende voorwaarden zijn vervuld:
1° de tentoonstelling wordt georganiseerd in de eigen tentoonstellingsruimtes door een organisatie als vermeld in artikel 4;
2° de tentoonstelling draagt in belangrijke mate bij tot twee van de volgende doelstellingen:
   a) de internationale uitstraling van Vlaanderen;
   b) de verrijking van het culturele aanbod in Vlaanderen;
   c) de ontsluiting van wetenschappelijk onderzoek;
   d) de internationale belangstelling voor of de betekenis van het behandelde thema of de behandelde discipline;
3° de totale waarde van de inkomende bruiklenen bedraagt minimaal vijftig miljoen euro. De volgende bruiklenen worden niet meegerekend om de totale waarde te berekenen:
   a) bruiklenen die eigendom zijn van erfgoedinstellingen of van hun inrichtende machten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied, met uitzondering van de collecties van de federale instellingen;
   b) bruiklenen die eigendom zijn van erfgoedinstellingen of van hun inrichtende machten die gevestigd zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad,

die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;

4° de organisatie beschikt over een risicoanalyse voor de inkomende bruiklenen en voor de lokalen waar de tentoonstelling gehouden wordt. Die risicoanalyse gaat in op de veiligheid, beveiliging, klimaatomstandigheden en lichtregime die op de tentoonstelling en op de inkomende bruiklenen van toepassing zijn. De organisatie geeft ook aan welke maatregelen ze zal nemen in opvolging van de uitgevoerde risicoanalyse. De Vlaamse Regering bepaalt de verdere vereisten waaraan de risicoanalyse moet voldoen;

5° de organisatie legt een bindend voorstel voor van een of meer verzekeringsmaatschappijen om het residuele risico van de bruiklenen onder waarborg van de Vlaamse Gemeenschap te dekken.

De Vlaamse Regering kan de doelstellingen, vermeld in het eerste lid, 2°, nader bepalen en laat zich bij de toetsing van de doelstellingen, vermeld in het eerste lid, 2°, adviseren door de Raad voor het behoud van roerend cultureel erfgoed, vermeld in artikel 4 van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang.

Art. 6. Er wordt geen waarborg verleend voor de volgende bruiklenen:

1° bruiklenen die in de openlucht worden tentoongesteld;

2° bruiklenen die eigendom zijn van organisaties als vermeld in artikel 4, of van hun inrichtende macht.

Art. 7. De toegekende waarborg dekt het eerste risico tot 50% van de totale waarde van de bruiklenen onder die waarborg, verminderd met een franchise waarvan de Vlaamse Regering het bedrag bepaalt.

Als door de toekenning van de waarborg aan een aanvrager het maximumbedrag van het totaal aan verleende waarborgen, vermeld in artikel 10, wordt overschreden, wordt de waarborg beperkt tot de toegestane limiet. Een verzekeringsmaatschappij verzekert de waarde van de bruiklenen die die limiet overschrijden.

De toegekende waarborg gaat pas in vanaf het moment dat de verzekering ingaat die de organisatie afsloot om het residuele risico van de bruiklenen onder waarborg van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van de franchise, te dekken.

De organisatie sluit voor de bruiklenen die vallen onder de waarborgregeling, voor het niet-gewaarborgde gedeelte, met uitzondering van de franchise, een verzekering af bij een verzekeringsmaatschappij.

Art. 8. De waarborg dekt alle risico's met uitsluiting van de volgende risico's:

1° terrorisme;

2° oorlog;

3° opzet of nalatigheid door de bruikleengever of zijn gemachtigde;

4° inherent of voortbestaand defect;

5° restauratie- of conservatiewerkzaamheden ondernomen met toestemming van de eigenaar;

6° titelclaims van derden.

In afwijking van het eerste lid worden de uitgesloten risico's opgenomen in de verzekeringspolissen afgesloten met de verzekeringsmaatschappijen, vermeld in artikel 7, overeenkomstig uitgesloten van de waarborg.

Als een bruikleengever uitdrukkelijk vraagt om dekking van een of meer van de uitgesloten risico's, vermeld in het eerste of het tweede lid, kan de Vlaamse

Regering op basis van een gemotiveerde vraag van de organisatie beslissen om de dekking van de waarborg uit te breiden tot een of meer van die risico's.

Art. 9. De waarborg geldt van nagel tot nagel.

In het eerste lid wordt verstaan onder van nagel tot nagel: de periode vanaf het moment dat de bruikleen op de vaste standplaats bij de bruikleengever wordt weggenomen, tot op het moment dat de bruikleen terug op de vaste standplaats bij de bruikleengever wordt geplaatst.

De waarborg begint ten vroegste vier maanden voor de start van de tentoonstelling en vervalt uiterlijk vier maanden na het einde van de tentoonstelling. Op gemotiveerd verzoek van de organisator kan de Vlaamse Regering beslissen om de waarborg voor een langere periode toe te kennen of te verlengen mits de organisator kan garanderen dat het restrisico gedekt wordt door een verzekeringsmaatschappij. De waarborg wordt nooit retroactief verleend.

De tijdsintervallen die gedekt zijn door een andere waarborgregeling of verzekering voor dezelfde risico's worden uitgesloten.

Een verlenging van de waarborg door een verlenging van de tentoonstelling wordt minimaal twee maanden voorafgaand aan die verlenging aangevraagd.

Art. 10. Het totale risico waaraan de Vlaamse Gemeenschap ten gevolge van de krachtens dit decreet verleende waarborgen blootgesteld wordt, mag op enig moment in de tjd nooit meer bedragen dan 600.000.000 euro.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt jaarlijks op 1 januari gekoppeld aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2, §1, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen. De basis voor de indexering is het prijsindexcijfer dat van kracht is op de datum van de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Art. 11. In het decreet van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt het totale bedrag aan waarborgen ingeschreven dat in de loop van een begrotingsjaar toegekend kan worden.

Per begrotingsjaar wordt jaarlijks voor een totaal van maximaal 1.200.000.000 euro aan waarborgen verleend.

Een waarborg wordt aangerekend op het bedrag, vermeld in artikel 10, eerste lid, voor de looptijd van de toegekende waarborg.

Art. 12. De aanvraag van een waarborg wordt ten vroegste twee jaar en uiterlijk drie maanden voor de aanvang van de tentoonstelling ingediend bij de dienst die de Vlaamse Regering aanwijst.

De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens en documenten een aanvraagdossier bevat, aan welke vormelijke voorwaarden een aanvraagdossier voldoet en op welke wijze een aanvraagdossier ingediend wordt.

De Vlaamse Regering beslist over de toekenning van de waarborg, in volgorde van de ontvangst van de aanvragen.

De volgende wijzigingen vallen niet onder de toegekende waarborg tenzij die voorafgaand aanvaard worden door de dienst die de Vlaamse Regering aanwijst:
1° wijzigingen van de bruiklenen onder waarborg;

2° wijzigingen in de looptijd van de tentoonstelling waarvoor de waarborg is toegekend.

Art. 13. De organisatie waaraan een waarborg wordt toegekend, betaalt een toetredingsbijdrage. De Vlaamse Regering bepaalt de hoogte van die toetredingsbijdrage.

Art. 14. Bij schade aan bruiklenen waarop de waarborg van toepassing is, neemt de organisatie de nodige maatregelen om verdere schade te beperken.

Bij verlies of diefstal doet de organisatie onmiddellijk aangifte bij de politie.

Bij schade, verlies of diefstal brengt de organisatie onmiddellijk de bruikleengever en de dienst die de Vlaamse Regering aanwijst, daarvan op de hoogte.

De Vlaamse Gemeenschap verzaakt niet aan haar subrogatierecht in geval van opzet of grove fout.

De dienst die de Vlaamse Regering aanwijst, behandelt de schadeclaims.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen om schadeclaims te behandelen.

Art. 15. Bij de aanvang en de beëindiging van de bruikleen wordt een conditiestaat van de bruiklenen opgesteld om eventuele schade die tijdens de waarborgperiode veroorzaakt is, tegensprekelijk te kunnen vaststellen.

Hoofdstuk 3. Staatssteun, vertrouwelijkheid en verwerking van persoonsgegevens

Art. 16. In dit artikel wordt verstaan onder Algemene Groepsvrijstellingsverordening: verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van artikel 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard.

De waarborg wordt beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De steun wordt verleend binnen de grenzen en de voorwaarden, vermeld in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening.

Conform de Algemene Groepsvrijstellingsverordening komen de volgende organisaties niet in aanmerking voor de waarborg:
1° organisaties ten aanzien waarvan er een bevel tot terugvordering uitstaat door een eerder besluit van de Europese Commissie waarbij de steun onrechtmatig en onverenigbaar is verklaard met de interne markt;
2° organisaties die onderneming in moeilijkheden zijn als vermeld in artikel 2, 18, van de voormelde verordening.

Art. 17. Elke persoon die, in welke hoedanigheid ook, betrokken is bij de uitvoering en de toepassing van dit decreet, is verplicht tot geheimhouding over de vermogensrechtelijke situatie van de inkomende bruiklenen en over de bewaarplaats van de inkomende bruiklenen voor en na de tentoonstelling waarvoor de waarborg is verleend. Hij is verplicht om de volstrekte vertrouwelijkheid van alle gegevens die hij vaststelt of die hem toevertrouwd zijn met toepassing van dit decreet, in welke vorm ook, te bewaren.

Overtredingen van de geheimhoudingsplicht, vermeld in het eerste lid, worden gestraft conform artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 18. §1. In dit artkel wordt verstaan onder de algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

§2. De dienst die de Vlaamse Regering aanwijst, treedt op als verwerkingsverantwoordelijke, vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van dit decreet, meer bepaald bij het ontvangen, beoordelen en verwerken van aanvragen tot waarborg, bij de uitvoering van toegekende waarborgen, en de afhandeling van schadegevallen.

De volgende categorieën van personen hebben toegang tot de verwerkte persoonsgegevens:
1° de personeelsleden van de dienst die de Vlaamse Regering aanwijst ter uitvoering van het eerste lid;
2° de deskundigen.

§3. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit decreet heeft betrekking op de volgende categorieën van betrokkenen:
1° de bruikleengever en -nemer, hun personeelsleden en hun aangestelden;
2° de deskundigen;
3° de dossierbehandelaars.

§4. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit decreet heeft betrekking op de volgende categorieën van persoonsgegevens:
1° de identificatiegegevens, het rijksregisternummer of het identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens;
2° de contactgegevens;
3° de tewerkstellingsgegevens;
4° de financiële gegevens;
5° de gegevens over kennis en expertise.

§5. De dienst die de Vlaamse Regering aanwijst, vraagt in eerste instantie de persoonsgegevens en andere gegevens op bij de authentieke gegevensbronnen, vermeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de uitvoering van artikel III.66, III.67 en III.68 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Als de gegevens daar niet kunnen verkregen worden kan de voormelde dienst die gegevens verkrijgen bij de aanvrager.

De uitwisselingen van persoonsgegevens vinden plaats met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegratoren, vermeld in artikel 3 van het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator.

§6. De maximale bewaartermijnen voor persoonsgegevens die op basis van dit decreet conform artikel 5, lid 1, e), van de de algemene verordening gegevensbescherming worden bewaard, worden vastgelegd in beheersregels als vermeld in artikel III.81, §2, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Bij het bepalen van die bewaartermijnen wordt rekening gehouden met de cultuurhistorische waarde van de dossiers.

§7. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen met betrekking tot de categoriën van betrokkenen, de categoriën van persoonsgegevens, de categoriën van personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens, de beveiliging van die gegevens, en de passende waarborgen voor de rechten en de vrijheden van de betrokkenen.

Hoofdstuk 4. Inwerkingtreding

Art. 19. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.